

конфіденційну інформацію слід прописати і встановити відповідальність за її розголошення); 2) створення на самому початку роботи своєрідної холдингової структури, що складається з кількох компаній; 3) створення умисного обтяжування активів або самої компанії боргами, якщо кредиторами виступають дружні або підконтрольні боржнику структури; 4) дублювання фінансових потоків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Шелухин Н.Л. Экономическая безопасность субъектов хозяйствования: теория и практика: сборник научных трудов. Донецьк: Изд-во «Ноулідж» (донецкое отделение). 2014. 412 с.
2. Варналій З.С., Мазур І.І. Рейдерство в Україні: передумови та шляхи подолання. *Стратегічні пріоритети*. 2007. № 2 (3). С. 129-136.
3. Молодецький С.С. Рейдерство як загроза економічній безпеці України. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2014. Випуск 5. Частина 2. С. 184-187.
4. Туркот О.А. Правовий захист акціонерних товариств від посягань на їх майно та органи управління: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.04. Кривий Ріг, 2015. 240 с.

REFERENRES:

1. Sheluhin, N.L. (2014). Ekonomicheskaya bezopasnost sub'ektov hozyaystvovaniya: teoriya i praktika. [Economic security of business entities: theory and practice]. sbornik nauchnih trudov. Donetsk: Izd-vo «Noulidzh» (donetskoe otdelenie). 412. [in Ukrainian].
2. Varnalii, Z.S., & Mazur, I.I. (2007). Reiderstvo v Ukraini: peredumovy ta shliakhy podolannia. [Raiding in Ukraine: preconditions and ways to overcome it]. *Stratehichni priorytety*. № 2 (3).129-136. [in Ukrainian].
3. Molodetskyi, S.S. (2014). Reiderstvo yak zahroza ekonomichnii bezpetsi Ukrainy. [Raiding as a threat to Ukraines economic security]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu*. Vypusk 5. Chastyna 2. 184-187. [in Ukrainian].
4. Turkot, O.A. (2015). Pravovyi zakhyst aktsionerlykh tovarystv vid posiahany na yikh maino ta orhany upravlinnia. [Legal protection of joint-stock companies from encroachments on their property and governing bodies]. dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.04. Kryvyi Rih. 240 . [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 4.05.2021

УДК 342.951:796 (477)

Моргунов Олександр Анатолійович,

доктор юридичних наук, доцент,
декан факультету № 3 Харківського національного
університету внутрішніх справ
e-mail: Tspsfp1976@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0003-2259-3620>

**ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМКИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО
РЕГУЛЮВАННЯ СФЕРИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ ІЗ ВРАХУВАННЯМ
ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ ПРАВ ЛЮДИНИ**

У статті звернута увагу на перспективних напрямках адміністративно-правового регулювання сфери фізичної культури і спорту із врахуванням європейських стандартів прав людини. Наголошено на необхідності забезпечення прозорості та відкритості діяльності суб'єктів публічного адміністрування сфер фізичної культури та спорту через подальше впровадження електронного врядування, цифровізації адміністрування.

Встановлено, що недосконалість адміністративно-правового регулювання сфери фізичної культури і спорту проявляється у певних проблемах: не систематизованість актів вказаних сфер; відсутність єдиної концепції розвитку сфер фізичної культури та спорту, визначення чіткої стратегії розвитку сфер; наявність прогалин правового регулювання питань, які повинні бути вирішені; доцільність зміни чинного законодавства з урахуванням тих принципів, які названі основними для розвитку сфер фізичної культури та спорту в Україні.

Ключові слова: адміністративно-правове регулювання, європейські стандарти прав людини, фізична культура та спорт, публічне адміністрування, органи публічного адміністрування.

**Morgunov O. PROSPECTIVE DIRECTIONS OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION OF
SPHERE OF PHYSICAL CULTURE AND SPORT WITH TAKING INTO ACCOUNT OF EUROPEAN STANDARDS**

The article draws attention to promising areas of administrative and legal regulation of physical culture and sports, taking into account European human rights standards. Emphasis is placed on the need to ensure transparency and openness of the public administration of the spheres of physical culture and sports through the further introduction of e-government, digitalization of administration. It is established that the imperfection of the administrative and legal regulation of physical culture and sports is manifested in certain problems: non-systematization of acts in these areas; lack of a unified concept of development of the

Випуск 10. Спецвипуск. 2021

spheres of physical culture and sports, definition of a clear strategy for the development of spheres; gaps in the legal regulation of issues that need to be addressed; expediency of changing the current legislation taking into account the principles that are called basic for the development of physical culture and sports in Ukraine.

Key words: administrative and legal regulation, European human rights standards, physical culture and sports, public administration, public administration bodies.

Постановка проблеми. Виведення на якісно новий рівень сфери українського спорту та пов'язаної з ним діяльності, покращення роботи вітчизняних спортивних структур та спрощення їх взаємовідносин з міжнародними спортивними організаціями й виконання їх директив і резолюцій потребує гармонізації та уніфікації норм міжнародного та національного права, імплементації їх до внутрішнього законодавства України з урахуванням усталеної практики зарубіжних країн та України. Така гармонізація, своєю чергою, є неможливою без формування в правовій системі України відповідної концепції публічного адміністрування. Отже, в умовах сьогодення постає необхідним дослідження публічного адміністрування сферою фізичної культури і спорту із врахуванням європейських стандартів прав людини. Доречно вказати, що сфера фізичної культури та спорту є складовою частиною загальної культури суспільства, спрямованої на зміцнення здоров'я, розвиток фізичних, морально-вольових та інтелектуальних здібностей людини. Ця сфера є важливим засобом підвищення соціальної і трудової активності людей, задоволення їх моральних, естетичних та творчих запитів тощо. Зазначена діяльність потребує відповідного правового регулювання із врахуванням світових інтеграційних процесів.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. На сьогоднішній день маємо можливість спостерігати наукові праці вчених присвячені актуальним проблемам публічного адміністрування у сфері фізичної культури та спорту із врахуванням європейських стандартів прав людини, серед яких: О. М. Бандурка, С. А. Вавренюк, І. Л. Гасюк, О. В. Джафарова, О. Ю. Дрозд, М. М. Долгополова, М. М. Кость В. В. Карпенко, Ю. В. Ковбасюк, Г. І. Ковтун, Т. О. Коломоєць, В. К. Колпаков, О. В. Кузьменко, А. О. Кухтій, О. І. Миколенко, Р. С. Мельник, М. О. Олійник, І. Д. Пастух, І. М. Пахомов, Ю. М. Репкіна, В. В. Сокуренько, Н. Я. Тарасюк, Л. Я. Чеховська тощо.

Мета статті полягає у запропонованні певних напрямків спрямованих на вдосконалення публічного адміністрування у сфері фізичної культури та спорту в Україні із врахуванням європейських стандартів прав людини.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасному соціумі фізична культура як складний багатофункціональний феномен виконує такі важливі соціальні функції, як: 1) збереження, зміцнення здоров'я людини, підвищення рівня її фізичної підготовленості і працездатності, продовження творчої активності, збільшення рівня фізичної функціональної підготовленості людей через дотримання здорового способу життя, виконання фізичних вправ тощо; 2) забезпечення фізичної досконалості людини, виховання всебічно розвиненої особистості; 3) задоволення потреби суспільства у фізично підготовлених людях, які здатні активно працювати в умовах дії ринкових відносин, захищати Батьківщину; 4) здійснення інтернаціонального виховання громадян країни, адже фізична культура і спорт як суспільні явища мають національну та інтернаціональну форми розвитку, про що свідчить, зокрема, історичний досвід олімпійських ігор; 5) забезпечення покращення генофонду українського народу в цілому [1, с. 29].

Одним із перспективних шляхів розв'язання проблеми підвищення ефективності державного управління розвитком фізичної культури і спорту в наукових працях визначається як розробка оптимальної організаційної структури суб'єкта управління галуззю [2, с. 277]. Така структура, окрім виділення ланок, передбачає аналіз зв'язків між ними. А тому оптимізація та узгодження повноважень всіх суб'єктів публічного адміністрування, які включені до організаційної структури системи суб'єктів публічного адміністрування сфер фізичної культури та спорту, є одним з аспектів вдосконалення системи.

Якщо проаналізувати всі напрямки публічного адміністрування сфер фізичної культури та спорту в Україні, то регулювання охоплює: розвиток фізичної культури та спорту як сфери діяльності; розвиток окремих складових цієї сфери національної економіки (спорту вищих досягнень, спорту для всіх; фізичного виховання); розвиток окремих видів спорту (літніх, зимових, олімпійських, неолімпійських, для людей без вад здоров'я, для інвалідів (дефлімпійських, паралімпійських) тощо); розвиток фізичного виховання в навчальних закладах (залежно від їх рівня, статусу тощо); фізична підготовка особового складу Збройних сил України (інших силових структур держави); забезпечення (інституціональне, кадрове, матеріально-технічне, медичне, науково-методичне, нормативно-правове, фармакологічне, фінансове) розвитку окремих видів спорту (зокрема, допінг-контроль, натуралізація, реабілітація спортсменів); фінансування будівництва об'єктів спортивної інфраструктури; ефективне використання цих об'єктів; успішне проведення мегаподій (олімпійських ігор, світових і європейських чемпіонатів, міжнародних змагань); сприяння успішному виступу вітчизняних спортсменів на змаганнях (передусім міжнародних); фізкультурно-оздоровча діяльність; забезпечення здорового способу життя населення; реформування системи державного управління розвитком фізичної культури та спорту; взаємодія з національними та міжнародними спортивними організаціями (комітетами, федераціями...); розвиток суміжних до спорту галузей/сфер національної економіки (виробництво спортивного спорядження та інвентарю, транспортного й готельного господарства) тощо [3, с. 35]. Цей широкий перелік потребує узагальнення для виконання завдання виділення напрямків роботи центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує

державну політику у сферах фізичної культури та спорту.

В цьому аспекті в цілому щодо організації публічного адміністрування у сферах фізичної культури та спорту підтримаємо позицію І. Л. Гасюка щодо роботи Мінмолодьспорту. Вчений наголошує, що до безпосереднього управління державним виконавчим органом влади в сфері фізичної культури і спорту необхідно віднести три пріоритетних напрями: фізичне виховання в освітній сфері, масовий спорт та фізкультурно-оздоровча робота з інвалідами, спорт вищих досягнень, в системі якого знаходиться дитячо-юнацький спорт. Спортивно-масова робота серед сільського населення, як окрема підсистема галузі, на його думку, не вимагає виокремлення тому, що робота на селі здійснюється відповідними первинними ланками управління в сфері фізичної культури і спорту та підвідомчими їм елементами операційного ядра за усіма напрямками, наведеними вище. Також фізкультурно-спортивна робота у виробничій сфері, маються на увазі підприємства, установи, організації, професійно-прикладна фізична підготовка у збройних силах, військових формуваннях, режимних установах, здійснюється відповідно до Закону України «Про фізичну культуру і спорт», регулюється відомчими нормативно-правовими актами і спрямована на вирішення професійно-виробничих завдань відповідної сфери діяльності, що обумовлює необхідність державного регулювання цієї підсистеми галузі профільними відомствами та міністерствами. Також І. Л. Гасюк відзначає, що у вільний від здійснення професійної діяльності час працівники, службовці автоматично підпадають у сферу впливу напрямку спортивно-масової роботи серед широких верств населення та за місцем відпочинку громадян («Спорт для всіх») [2, с. 278].

Наступним напрямком, на якому хотілося б зупинитись в контексті підвищення якості публічного адміністрування у сфері фізичної культури і спорту в Україні, є прозорість та відкритість діяльності суб'єктів публічного адміністрування. Цей принцип європейського адміністративного простору, як вважає М. А. Бояринцева, цілком можна вважати «базовим» принципом, який фактично слугує базисом для одразу кількох стандартів, що стосуються забезпечення законності, стандартів, що стосуються забезпечення прозорості та контролю. Результати публічного адміністрування мають бути оприлюднені (офіційні видання, офіційні сайти, офіційні реєстри із правом безперешкодного вільного доступу), в наявності мають бути нормативно визначені підстави для реалізації права приватної особи на звернення («інформаційний та фізичний рівень») із кореспондуючим обов'язком надати відповідь суб'єкта публічного адміністрування та делікатним положенням у разі невиконання обов'язку останнім. Вчена підкреслює, що «нормативне закріплення відповідного принципу передбачає досить активну нормотворчу діяльність та наявність значної кількості актів фіксування, оскільки в наявності мають бути нормативно визначені засади взаємовідносин приватних осіб та публічної адміністрації у процесі прийняття нормативно-правових актів, індивідуальних актів управління (адміністрування), укладання адміністративних договорів, вчинення інших дій (прийняття рішень), засад прояву активності приватних осіб у публічному адмініструванні й кореспондуючих обов'язків публічної адміністрації щодо ефективної реалізації відповідного права вищезазначених осіб і засад відповідності у разі невиконання чи неналежного виконання відповідних обов'язків» [4, с. 9-10].

З позиції принципу прозорості та відкритості у сфері спорту вищих досягнень потребує вирішення проблема фінансування федерацій з різних видів спорту, що на сьогодні пов'язується з розподілом коштів без урахування публічного попиту на певні види спорту, відсутністю рейтингів з прозорими та відкритими критеріями оцінювання кожного з видів спорту як основи для розподілу фінансування [5, с. 139-140]. Фінансування спортивних федерацій здійснюється на підставі укладених договорів між федераціями та урядом країни, внаслідок чого спортивна федерація бере на себе зобов'язання щодо виконання у визначений термін певних цільових програм. В процесі діяльності спортивної федерації можливе коригування грошових дотацій в залежності від якості та успішності виконання даних програм [6, с. 132].

Відповідна концепція, як ми вважаємо, повинна знайти реалізацію у реформуванні публічного адміністрування сфер фізичної культури та спорту, по-перше, у вигляді формування електронних реєстрів. До числа таких реєстрів доцільно віднести інформацію про спортивні споруди, спортивні організації, включаючи національні федерації з видів спорту, дозволених в Україні, та спортивні клуби, професійних спортсменів, тренерів тощо.

Також доцільним є перехід на електронне управління коштами задля забезпечення дотримання прозорості та відкритості публічного адміністрування сфер фізичної культури та спорту на основі концепції рейтингів видів спорту, аналізу публічного попиту.

Для галузей фізичної культури та спорту формування мережі фізкультурно-спортивних кластерів може стати одним із шляхів розвитку відповідної креативної індустрії в Україні.

Зарубіжний досвід формування та розвитку кластерів показує, що даний підхід до управління дозволяє забезпечити країні додаткові конкурентні переваги у виробництві товарів або послуг. Зовнішнє середовище представлене органами державної та регіональної влади і управління; інвесторами і фінансовими посередниками, необхідними для здійснення кластером ефективної інноваційної та господарської діяльності. Від їх скоординованих дій залежить ефективність функціонування кластерної структури в цілому [7, с. 135].

Отже, удосконалення законодавства у сфері фізичної культури і спорту цілком може охоплювати весь масив норм, що є основою для регулювання відповідних відносин, не залежно від їх правової природи, міжгалузевого характеру, імперативності та інших характеристик. Однак, при цьому одним з завдань

удосконалення законодавства С.М. Балабан пропонує визначити «встановлення і реалізацію безумовного пріоритету державного правового регулювання фізкультурно-спортивної галузі над корпоративними актами суб'єктів фізкультурно-спортивного руху, особливо в сфері професійного спорту» [8, с. 111].

З приводу якості та структурної досконалості законодавства у сфері публічного адміністрування сфер фізичної культури та спорту С.М. Балабан доходить висновку, що нормативно-правове забезпечення вказаної сфери наразі не дозволяє реалізовувати в повному обсязі конституційне право кожного громадянина на заняття фізичною культурою та спортом шляхом вільного вибору фізкультурно-спортивних послуг, доступності та безпечності занять, захисту прав та законних інтересів громадян, створення закладів фізичної культури і спорту, об'єднання громадян у громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості тощо [9, с. 94]. При цьому С.М. Балабан акцентує особливу увагу на тому, що «фізична культура та спорт є не лише ефективним засобом фізичного розвитку людини, зміцнення його здоров'я, сферою спілкування та прояву соціальної активності, раціональною формою організації та проведення дозвілля, але й безперечно впливають і на інші сторони людського життя: авторитет і положення в суспільстві, трудову діяльність, на структуру морально-інтелектуальних характеристик, естетичних ідеалів та ціннісних орієнтацій. Досягнення в галузі спорту не лише піднімають престиж України та її регіонів, приносять прибуток спортсменам та їх федераціям, створюють додаткові робочі місця, але і пропагують здоровий спосіб життя, що безпосередньо впливає на працездатність населення...сфера фізичної культури і спорту, особливо масовий спорт або спорт для всіх, покликана вирішувати багато соціально-економічних проблем країни, таких як об'єднання суспільства, відвернення молоді від згубних звичок, профілактика захворювань, збільшення середньої тривалості життя та його якісного рівня [8, с. 109]. Таким чином, вирішення проблем нормативно-правового забезпечення публічного адміністрування у сфері фізичної культури і спорту є тим завданням, що актуалізуються на сьогодні в Україні не тільки з точки зору вирішення проблем внутрішньої політики держави, але і в аспекті виконання завдань зовнішньої.

І зміни повинні починатися з їх закріплення у програмно-цільових актах, що визначатимуть єдину комплексну концепцію розвитку галузей фізичної культури та спорту в Україні, об'єднуючи різні напрямки вирішення проблем цими галузями, включаючи реформування публічного адміністрування.

Фізична культура і спорт повинні бути пріоритетними напрямками гуманітарної політики держави, оскільки розвиток вказаних галузей є важливим чинником всебічного розвитку особистості та формування здорового способу життя, досягнення фізичної та духовної досконалості людини, формування патріотичних почуттів у громадян та позитивного міжнародного іміджу держави [10, с. 180]. І такі характеристики не можуть не бути враховані при розробці нормативно-правової основи функціонування галузей.

Для цього першочерговим питанням є розробка цілісних концепцій, наукове обґрунтування яких, повнота та всебічність стануть передумовою вдосконалення законодавства за тими напрямками та в таких аспектах, які в подальшому не будуть потребувати концептуального переосмислення, втім, не виключаючи можливості вдосконалення окремих аспектів нормативно-правового регулювання публічного адміністрування сфер фізичної культури та спорту [11, с. 144-145].

Окрім вказаної особливості при розробці програмно-цільових актів сфер фізичної культури та спорту доцільно звернути увагу на інші характерні ознаки сфер фізичної культури та спорту, 1) «безпосередній зв'язок з іншими галузями (освітою, культурою та ін.), що складають окремий напрям публічного адміністрування – соціально-культурною сферою держави»; 2) «своєрідність зовнішніх форм прояву елементів механізму адміністративно-правового регулювання (суб'єкти, принципи, функції, методи та форми) у даній сфері»; 3) «комплексний характер, пов'язаний із поєднанням економічної та правової складових, зменшенням об'єму державного втручання, превалюванням на сучасному етапі розвитку економічної складової внаслідок розвитку нових суспільних відносин»; 4) «взаємозв'язок суб'єктів фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності з великою кількістю державних органів, які здійснюють різні види контролю (санітарний, технічний, екологічний та ін.) за їх функціонуванням» [12, с. 21-22]. Врахування всіх названих особливостей повинно забезпечити прийняття програмно-цільових норм, виконання яких забезпечить вирішення проблем нормативно-правового забезпечення публічного адміністрування у сфері фізичної культури і спорту як одного з питань сталого розвитку відповідних галузей.

В Україні ж публічне адміністрування сфер фізичної культури та спорту все ще включають «численні редакції Закону України «Про фізичну культуру і спорт»; неодноразові спроби виробити по справжньому «робочий» (читай – результативний) програмний документ, побудований на єдиній концептуальній основі; постійні зміни у системі органів публічного адміністрування названою сферою, викликані переважно чинниками суб'єктивного характеру: неналежна назва органу, відповідність соціально-політичній ситуації, зміна політичного вектора тощо» [10, с. 182]. Це означає, що публічне адміністрування вказаними сферами повинно зазнати виважених і продуманих змін.

Іншими словами, ґрунтовний аналіз проблем нормативно-правового забезпечення публічного адміністрування у сфері фізичної культури і спорту, а також визначення перспективних напрямків підвищення якості публічного адміністрування у сфері фізичної культури і спорту в Україні, дозволяє нам сформулювати наступні рекомендації для вирішення проблем нормативно-правового забезпечення публічного адміністрування у сфері фізичної культури і спорту.

По-перше, виділимо три напрямки їх вирішення в аспекті правотворчості. Перший – це нормативно-правова робота програмно-цільового характеру [13, с. 322] над реформою у вказаних сферах, результатом якої можуть стати розробка і прийняття «Стратегії розвитку фізичної культури та спорту в Україні».

Другим перспективним напрямком вирішення проблем нормативно-правового забезпечення публічного адміністрування у сфері фізичної культури і спорту вважаємо формування системи регуляторних нормативно-правових актів, що включатимуть норми з питань публічного адміністрування у сферах фізичної культури та спорту [11, с. 144-145]. Як вказує О. А. Мельниченко, переважній більшості юридичних і фізичних осіб, які мають пряме чи опосередковане відношення до сфери фізичної культури та спорту, не притаманні державна форма власності та безпосередня адміністративна підпорядкованість органам публічної влади, а тому слід вести мову саме про державне регулювання розвитку цієї сфери [3, с. 35].

Насамперед у цьому аспекті зауважимо про доцільність прийняття Адміністративно-процедурного кодексу України та Спортивного кодексу України.

Висновки. Враховуючи вищевикладене, доходимо висновку про недосконалість нормативно-правового забезпечення публічного адміністрування у сфері фізичної культури і спорту через: 1) несистематизованість актів вказаних сфер (рішенням є розробка та прийняття Спортивного кодексу України); 2) відсутність єдиної концепції розвитку сфер фізичної культури та спорту, визначення чіткої стратегії розвитку сфер (вирішенням є розробка та вдосконалення програмно-цільових актів на визначений період з постановкою конкретних цілей та завдань, їх розподілом, визначенням відповідальних осіб та джерел фінансування); 3) наявність прогалів правового регулювання питань, які повинні бути вирішені (спортивних лотерей, букмекерської діяльності, саморегульованих організацій у спорті, меценатства у спорті, Спортивного фонду України тощо); 4) доцільність зміни чинного законодавства з урахуванням тих принципів, які названі основними для розвитку сфер фізичної культури та спорту в Україні: плюралізм та паритетність суб'єктів публічного адміністрування, децентралізація управління.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Ажиппо О. Ю. Теоретико-методичні засади підготовки майбутніх учителів фізичної культури до професійної діяльності у загальноосвітніх навчальних закладах : автореф. дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.04. Харків, 2013. 39 с.
2. Гасюк І. Л. Теоретичне обґрунтування складових моделі організаційної структури державного управління фізичною культурою та спортом. *Університетські наукові записки*. 2010. № 4. С. 276–281.
3. Мельниченко О. А. Державне регулювання розвитку фізичної культури та спорту: аналіз проведених досліджень і виокремлення перспективних напрямів. *Актуальні проблеми державного управління*. 2016. № 1. С. 32–36.
4. Бояринцева М. А. Принципи адміністративного права щодо діяльності публічної адміністрації в країнах Європейського Союзу та Україні. *Право і суспільство*. 2015. № 6.2(2). С. 115-120.
5. Довгенько Ю. І. Матеріально-технічна база олімпійського спорту як об'єкт державного управління. *Теорія і методика фізичного виховання і спорту*. 2004. № 1. С. 139–141.
6. Моргун В. П. Адміністративно-правове регулювання діяльності спортивних федерацій в Україні. *Форум права*: електрон. наук. фахове вид. 2017. № 3. С. 130–133. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2017_3_24.pdf
7. Некрасова Л. А., Попенко С. О. Формування кластеру, як напрямку інноваційного розвитку економіки. *Економіка: реалії часу*. 2014. № 2. С. 132–138.
8. Балабан С.М. Сучасний стан нормативно-правового забезпечення сфери фізичної культури та спорту в Україні. *Порівняльно-аналітичне право*. №2. 2016. С. 109-112.
9. Балабан С. М. Норми міжнародного права як джерела регулювання правовідносин у сфері фізичної культури та спорту. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2015. № 3. С. 93-100.
10. Балабан С.Н. Сфера фізичної культури і спорту як об'єкт публічного адміністрування. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2016. № 1. С. 179-186.
11. Моргунов О. А. Правове забезпечення публічного адміністрування сфер фізичної культури і спорту в Україні. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2019. № 3. С. 144–148.
12. Балабан С.М. Значення публічного адміністрування сферою фізичної культури та спорту в Україні. *Адміністративне право і процес: історія, сучасність, перспективи розвитку*: Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Кривий Ріг, 24 березня 2017 року). Кривий Ріг: Донецький юридичний інститут МВС України, 2017. С. 20-22.
13. Довгенько Ю. І. Показники стану матеріально-технічної бази олімпійського, паралімпійського та дефлімпійського спорту в системі управління її розвитком. *Молода спортивна наука України*: Зб. наук. пр. з галузі фізичної культури та спорту. Л.: НВФ «Українські технології», 2005. Т. 3. С. 318–323.

REFERENCES:

1. Azhyppo, O. YU. (2013). *Teoretyko-metodychni zasady pidhotovky maybutnikh uchyteliv fizychnoyi kul'tury do profesiynoyi diyal'nosti u zahal'noosvitnikh navchal'nykh zakladakh* [Theoretical and methodological

principles of training future teachers of physical culture to professional activity in secondary schools]. avtoref. dys. ... d-ra ped. nauk. Kharkiv, 39. [in Ukrainian].

2. Hasyuk, I. L. (2010). Teoretychne obgruntuvannya skladovykh modeli orhanizatsiynoyi struktury derzhavnogo upravlinnya fizychnoyu kul'turoyu ta sportom [Theoretical substantiation of the components of the model of organizational structure of state management of physical culture and sports]. *Universytet-s'ki naukovy zapysky*. № 4. 276–281. [in Ukrainian].

3. Mel'nychenko, O. A. (2016) Derzhavne rehulyuvannya rozvytku fizychnoyi kul'tury ta sportu: analiz provedenykh doslidzhen' i vyokremlennya perspektyvnykh napryamiv [State regulation of physical culture and sports: analysis of research and identification of promising areas]. *Aktual'ni problemy derzhavnogo upravlinnya*. № 1. 32–36. [in Ukrainian].

4. Boyaryntseva, M. A. (2015). Pryntsypy administratyvnoho prava shchodo diyal'nosti publichnoyi administratsiyi v krayinakh Yevropeys'koho Soyuzu ta Ukraini [Principles of administrative law on the activities of public administration in the European Union and Ukraine]. *Pravo i suspil'stvo*. № 6.2(2). 115-120. [in Ukrainian].

5. Dovhen'ko, YU. I. (2004). Material'no-tekhnichna baza olimpiys'koho sportu yak ob'yekt derzhavnogo upravlinnya [Material and technical base of Olympic sports as an object of public administration]. *Teoriya i metodyka fizychnoyi vykhovannya i sportu*. № 1. 139–141. [in Ukrainian].

6. Morhun, V. P. (2017). Administratyvno-pravove rehulyuvannya diyal'nosti sportyvnykh federatsiy v Ukraini [Administrative and legal regulation of sports federations in Ukraine]. *Forum prava: elektron. nauk. fakhove vyd.* № 3. 130–133. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2017_3_24.pdf. [in Ukrainian].

7. Nekrasova, L. A., Popenko, S. O. (2014). Formuvannya klasteru, yak napryamku innovatsiynoho rozvytku ekonomiky [Cluster formation as a direction of innovative economic development]. *Ekonomika: realiyi chasu*. № 2. 132–138. [in Ukrainian].

8. Balaban, S.M. (2016). Suchasnyy stan normatyvno-pravovoho zabezpechennya sfery fizychnoyi kul'tury ta sportu v Ukraini [The current state of regulatory and legal support in the field of physical culture and sports in Ukraine]. *Porivnyal'no-analitychne pravo*. №2. 109-112. [in Ukrainian].

9. Balaban, S. M. (2015). Normy mizhnarodnoho prava yak dzherela rehulyuvannya pravovidnosyn u sferi fizychnoyi kul'tury ta sportu [Norms of international law as a source of regulation of legal relations in the field of physical culture and sports]. *Naukovyy visnyk Dnipropetrovs'koho derzhavnogo universytetu vnutrishnikh sprav*. № 3. 93-100. [in Ukrainian].

10. Balaban, S.N. (2016). Sfera fizychnoyi kul'tury i sportu yak ob'yekt publichnoho administruvannya [Physical culture and sports as an object of public administration]. *Naukovyy visnyk Dnipropetrovs'koho derzhavnogo universytetu vnutrishnikh sprav*. № 1. 179-186. [in Ukrainian].

11. Morhunov, O. A. (2019). Pravove zabezpechennya publichnoho administruvannya sfer fizychnoyi kul'tury i sportu v Ukraini [Legal support of public administration of physical culture and sports in Ukraine]. *Prykarpat-s'kyi yurydychnyy visnyk*. № 3. 144–148. [in Ukrainian].

12. Balaban, S.M. (2017). Znachennya publichnoho administruvannya sferoyu fizychnoyi kul'tury ta sportu v Ukraini [The importance of public administration in the field of physical culture and sports in Ukraine]. *Administratyvne pravo i protses: istoriya, suchasnist', perspektyvy rozvytku: Materialy II Vseukrayins'koyi naukovo-praktychnoyi konferentsiyi*. Kryvyy Rih, 20-22. [in Ukrainian].

13. Dovhen'ko, YU. I. (2005) Pokaznyky stanu material'no-tekhnichnoyi bazy olimpiys'koho, paralimpiys'koho ta deflimpiys'koho sportu v systemi upravlinnya yiyi rozvytkom [Indicators of the material and technical base of Olympic, Paralympic and Deaflympic sports in the management system of its development]. *Moloda sportyvna nauka Ukrainy: Zb. nauk. pr. z haluzi fizychnoyi kul'tury ta sportu*. T. 3. 318–323. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 6.05.2021